

vi ved at få ansat nogle grønne guider får de mørkegrønnes budskab ud til de lysegrønne, så de lysegrønne også får deres viden på plads og dermed begynder at efterspørge de rigtige produkter. Det betyder alt andet lige bedre miljø og også flere arbejdspladser inden for miljøområdet.

For det tredje skal vi satse på uddannelse. Det ville jo være imponerende flot, hvis vi sagde: Hele den danske arbejdsstyrke skal inden for de næste 20 år i gennemsnit modtage 3 måneders uddannelse inden for miljøområdet. Vi ved, at det er nødvendigt, og vi ved, at det mellem ørene betyder fantastisk meget, hvis en virksomhed skal have omstillet deres produktion til en renere produktion, hvis man altså med andre ord skal tage renere teknologi i anvendelse. Hvis der så samtidig kom ledige ind som vikarer, så havde vi igen, om end det ikke er særlig miljøvenligt, slået to fluer med ét smæk. Vi havde fået flere mennesker i beskæftigelse, og vi havde fået opkvalificeret arbejdskraften.

For det fjerde vil jeg gerne påpege, at i de danske pensionskasser ligger der for øjeblikket 800 mia. kr.; det er 80 pct. af et bruttonationalprodukt. De har ikke så meget med statens finanser at gøre, men vi har et alvorligt problem: de 800 mia. kr. investeres på præcis samme måde som alle andre milliarder i dette land, og på trods af at det er lønmodtagerne, der ejer dem, på trods af at det er dig og mig og os alle sammen, der ejer disse penge, så gør vi ikke vores indflydelse gældende.

Jeg glæder mig til den debat, vi får i Folketinget om demokratiseringen af pensionskasserne. Jeg kunne godt tænke mig, at den danske befolkning sagde: En vis procentdel af disse penge bruger vi til noget, der skaffer arbejdspladser til mine børn, og som bidrager til et bedre miljø. Hvorfor dog ikke? Hvornår tager vi den debat?

Som sagt er vi i Det Radikale Venstre enige i de hovedlinjer, som ligger bag SF's beslutningsforslag: at miljø og beskæftigelse skal tænkes sammen. Det vigtigste i den sammenhæng er uden tvivl en total omlægning af velfærdsstatens finansiering. Det er blevet for dyrt at udvise næstekærlighed, at bidrage til næstens velfærd eller gøre brug af næsten. Til gengæld er det blevet langt billigere inden for de sidste 10 år at fylde dytten med oktan 98 blyfri og så køre derudad fuglefri og med Giro 413 i ørene.

### Aage Brusgaard (FP):

For en 3-4 timer siden – nej, det er nok 5-6 timer siden – fik De Konservative ros, fordi de har lavet en uafhængighedserklæring til industrien. Det samme kan vi da i hvert fald ikke sige om SF, for dette her er rapporter, som SiD har lavet, og på baggrund af dem kommer SF så med et beslutningsforslag. Så når nogle klandrer nogle borgerlige partier for måske at lytte lidt for meget til erhvervslivet, så synes jeg egentlig, at venstrepartierne burde klappe hesten lidt og så tænke på, hvad de selv gør; de gør nemlig alt det, som fagforeningen siger, at de skal. Det gør vi andre trods alt ikke.

Nok om det. Det, vi skal snakke om, er disse rapporter, og det vil jeg såmænd ikke gå i dybden med; men jeg vil starte med at rose fru Elsebeth Gerner Nielsen, for ca. 56,6 pct. af det, hun sagde, var jo ren Fremskridtssnak. Hun udtalte bl.a., at det var åndssvagt at beskutte arbejdskraft, og det er jo sagt rent ud af et Fremskridtshjerte. Det har vi sagt i 23 år: Ned med skatten. For når vi sætter skatten ned, så sætter vi også timelønnen ned, og så får vi nemlig også gang i den grønne produktion. Hvordan det? Jo, når bønderne, gartnerne og skovejere har brugt så mange pesticider, som de har gjort, er det jo, fordi timelønnen er for stor. Det kan ganske enkelt ikke betale sig for bonden at have folk til at hakke roer; det er nemmere med en traktor og en sprøjte. Det er altså fagbevægelsen, der har skabt arbejdslønsstigningen de sidste 20 år, og derved har den tvunget landmanden og gartneren til at sprøjte i stedet for at hakke og luge og rense.

Vi må også konstatere, at cirka halvdelen af de æbler, blomster og frugter, som vi dyrker her i Danmark, rådner, fordi det ikke kan betale sig at plukke dem. Det samme med jordbær, solbær, ribs osv. Og det er jo igen ressourcespild, for så køber vi færdigvarerne ude – bl.a. i Holland og Israel – hvilket betyder store transportudgifter og CO<sub>2</sub>-udslip osv. fra fly, lastbiler, skibe.

Der er kun én vej, hvis vi vil have en grøn beskæftigelse. Det er, som også Det Radikale Venstre er enige i, lavere skat, og det får vi ved at have lave offentlige udgifter, en lavere timeløn og så tilbage til håndens gerning. Det vil sige, at det somme tider kan betale sig for en landmand at have to mindre, men mere miljøvenlige traktorer i stedet for en stor firhjulstruken, der går 3-4 km på en liter dieselolie osv.

Altså vi er fuldstændig enige.